

به کرات دیده می شود. مادر آیلر توضیح می دهد: آیلر از هواداران پروپا قرص آقای مقدم است. روزی که آقای مقدم به مشهد آمده بود، تماس گرفت و به دیدن آیلر آمد. آیلر به خواندن و شخصیت آقای مقدم علاقه دارد و برای ایشان در فضای مجازی صفحاتی درست کرده و سایر علاقه مندان هم به این حرکت پیوستند.

اعزازی درباره سابقه این آشنایی می گوید: آیلر پیش از این از طریق اینترنت با آقای مقدم آشنا شده بود و ارتباط داشت. از همین طریق با خواهران آقای مقدم ارتباط برقرار کرده و بیان کرده بود که به خوانندگی ایشان علاقه زیادی دارد و دوست دارد با آقای مقدم ملاقاتی داشته باشد. آقای مقدم هم در سفرشان به مشهد به دیدار دخترم آمدند.

برنامه های آتی آیلر

مادر و همراه همیشگی آیلر درباره برنامه های پیش روی او می گوید: محور برنامه های آیلر نقاشی است. استادشان می خواهد مکانی را در نظر بگیرد و با او سایر هنرمندان توان یاب، نمایشگاه و کارگاهی دائمی برای پیگیری و ارائه آثار هنری دایر کند.

حمایت خانواده مهم است

مادر این توان یاب ادامه می دهد: واضح است که نقش اول برای ظهور استعدادها هر کودکی اعم از عادی یا توان یاب بر عهده پدر و مادر است. به خصوص در مورد توان یابان باید گفت که سایر اعضای خانواده هم باید کمک رسان باشند. به برادر و خواهر آیلر گفتم، ببینید باید قبول کنیم که یکی از اعضای خانواده ما متفاوت است و باید هر کدام کمک کنیم تا آیلر فرزندی موفق شود. از زمانی که برادرش لپ تاپ خرید، او با بازی های رایانه ای آشنا شد، ولی کار با کامپیوتر به بازی ختم نشد و آیلر با دقت فراوان به کارهای برادرش، توانست به نرم افزارهای مختلفی از جمله بافتوشاپ آشنا شود و در حد آماتور می تواند عکس ها را با این نرم افزار ویرایش کند.

زندگی از نظر آیلر

مادر آیلر که زبان گویای دخترش است توضیح می دهد: گاهی زندگی برایش خیلی سخت می شود، چرا که در جامعه، جایی برای دیده شدن ندارد. اجتماع این افراد، محدود و منحصر به خودشان است. مردم کم با این افراد رابطه برقرار می کنند.

آیلر آخرین جمله را در این گفتگو خود به ما می گوید: دوست دارم با مردم ارتباط بیشتری داشته باشم.

او درباره نمایشگاه های انفرادی آیلر می گوید: دخترم تا به حال سه نمایشگاه انفرادی هم برگزار کرده که دو نمایشگاهش در کافه کتابی در محدوده خیابان کلاهدوز و یک نمایشگاه هم در گالری هنری ارغوان واقع در بولوار سجاد مشهد، بوده است.

مادر آیلر به نیکی از استاد حسن زاده و فرزانه، مربیان دخترش یاد می کند و می افزاید: خانم فرزانه به صورت جدی و پیگیر برای توان یابان کلاس برگزار می کند و این مرد هنرمند (استاد حسن زاده) با دلسوزی همه بچه های توان یاب را دور هم جمع کرده و سال هاست علاوه بر آموزش و همراهی با آنان، برای شان نمایشگاه ارائه آثار نقاشی برپا می کند.

شهر برای توان یابان قابل استفاده نیست

گله همیشگی افراد توان یاب و خانواده هایشان در نامناسب بودن فضاهای عمومی و وجود نداشتن فضاسازی مناسب برای استفاده این افراد است. مادر این هنرمند توان یاب می گوید: رمپ های چندانسی وجود ندارد. اختلاف سطح ها هم اذیت می کند. اگر بخواهم با دخترم به خیابان بروم مجبورم از حاشیه خیابان استفاده کنم. به هیچ وجه پیاده رها مناسب نیست. شهرداری برای عبور دوچرخه در بعضی مناطق شهری در پیاده رو، مسیرهایی را پیش بینی کرده است که گاهی ما مجبوریم از این مسیرها با احتیاط استفاده می کنیم.

سخت تر از معلولیت چیست؟

مادری که سال ها آیلر را حمایت کرده می گوید: سخت تر از معلولیت چیزی نیست. وقتی از او می خواهم بگوید آیا چیزی سخت تر از معلولیت هم دیده است پس از مقداری تأمل می گوید: دید و نگاه مردم! مردم در مواجهه با آیلر و آیلرها اول متاثر می شوند و چهره در هم می کشند و بعد خدا را شکر می کنند که برای خودشان یا بچه های شان چنین مشکلی وجود ندارد. هر چند این حالت شاید چندان ارادی نباشد، اما تحملش برای من خیلی سخت است.

او که ناراحتی در کلام و چهره اش هویداست اضافه می کند: من و هیچ کس دیگری چنین حالتی را نمی خواستیم. به هر حال برای ما پیش آمده است اما رفتار مردم را نمی پسندم. در پی این موضوع، مادر آیلر درباره رفتار شایسته با افراد توان یاب می گوید: باید رفتار مردم با این افراد مثل دیگران باشد. نهایتاً مقداری ظاهر و فیزیک آنها با بقیه تفاوت دارد و توانایی هایشان از میانگین افراد در بعضی بخش ها کمتر است و شاید در بعضی بخش ها هم بیشتر. فرد توان یاب هم انسان است و با بقیه افراد از جهت انسان بودن و فکر و احساسات تفاوتی ندارد.

دیدار با خواننده مورد علاقه

در صفحات فضای مجازی خبر دیدار آیلر با خواننده نام آشنای موسیقی، مهدی مقدم،

در قدم اول

آیلر دارابی، ۲۵ سال دارد. بیماری او که سال ها گریبان گیرش است مادرزادی نبوده اما به گفته مادرش، در کانال زایمان اکسیژن کافی به مغزش نرسیده و دچار عارضه شده است. عارضه ای که به زبان علمی از آن به عنوان CP (سی پی) یاد می شود. در این عارضه بخشی از مغز از کار می افتد و فرد از جهت حرکتی و جسمی دچار نقصان می شود. همچنین او خواهر دوقلوی دیگر را هم به همراه داشته است که به دلیل عدم تشخیص یک روز بعد از زایمان فوت می کند. میترا اعزازی، مادر آیلر توضیح می دهد که هرگز فرزندش را به دلیل CP بدون مخفی نکرده و همیشه در جمع خانوادگی و جلسات عمومی به همراه داشته است.

مادر آموزش می دهد

مادر آیلر می گوید که سال ها قبل که نوبت مدرسه رفتن آیلر رسید، امکانات چندان برای این افراد در مشهد نبوده و همه آموزش هایی را که آیلر فرا گرفته، او برعهده داشته است. خواندن و نوشتن را به صورت کامل به آیلر آموخته است. آیلر همچنین کار با کامپیوتر را در حدود استفاده های روزانه و حتی بیشتر از آن به صورت کامل فرا گرفته است. از نرم افزارهای تخصصی، فتوشاپ را آموخته و با زبان انگلیسی هم تا حدودی آشناست.

مادر و معلم آیلر درباره شروع نقاشی کردن او می گوید: نقاشی را در حد ابتدایی از همان کودکی فرا گرفته بود. یاد می آید در همان سال های کودکی روزی تلویزیون برنامه آموزش نقاشی پخش و دخترم آن را نگاه می کرد و برایش جذاب بود. حدوداً هشت سال قبل از من خواست که برایش بوم تهیه کنم. وقتی دیدم کارش بر اساس احساسات لطیف دخترانه است و معنای رنگ ها و ترکیب ها را حس می کند، او را به موسسه توان یابان (ابتدای خیابان شریف) بردم و آنجا به همت خانم فرزانه و آقای حسن زاده (مربیان هنر) نقاشی را به صورت حرفه ای فرا گرفت.

مادر آیلر می گوید: دخترم در همین موسسه هنوز به کامل کردن تجربه هایش در نقاشی ادامه می دهد و تا به امروز چندین نمایشگاه برگزار کرده است.

اعزازی درباره نمایشگاه های نقاشی دخترش می گوید: در سه نمایشگاه گروهی همراه با دیگر توان یابان شرکت کرده است. در نمایشگاه های گروهی که او شرکت داشته همه هنرمندانی دیگر صرفاً مانند آیلر با «پا و دهان» نقاشی می کردند. اینان گروهی پنج نفره در شهر مشهد هستند.

آشنایی با دختری توان یابی که چند نمایشگاه گروهی و انفرادی نقاشی برگزار کرده است

از معلولیت تابا نندگی

باختری - گاهی از کمبود امکانات گله داریم. این حکایت امروزه آفراد نیست. کمبودها هم برای هر کسی طول و عرض و عمق خودش را دارد. اما آنهایی که توانسته اند بر کمبودها غلبه کنند، پرده اند و بعضی در تاریخ ماندگار شده اند. اگر با خودمان روراست باشیم گاهی گفتن از کمبودها پنهانی است برای پوشاندن کم کاری خودمان. گاهی هم کمبودهای شدید و در ظاهر بزرگ را با باری خانواده و معلم و استاد و مربی از پیش رو برداشته ایم. آیلر دارابی یکی از این افراد است که توانسته با حمایت خانوادش بر معلولیت های حرکتی خودش بیرون شود و تحسین بسیاری را برانگیزد. او با شکوفا کردن و پرورش دادن استعدادش توانسته در هنر نقاشی پیشرفت داشته باشد و چند نمایشگاه گروهی و انفرادی نقاشی برپا کند.

